

Az élet folyója

David Wilkerson January 13, 2003

Ezékiel próféta hihetetlen látomást kapott. Az Ige azt mondja, hogy Isten egy nagyon magas hegyre vitte, ahol egy férfi jelent meg neki, akinek "tekintete mint az ércnek tekintete" (Ezékiel 40, 3). János egy hasonló látomást ír le, amint megjelent neki Patmos szigetén: "És a lábai hasonlóak valának az izzó fény? érchez, mintha kemenczében tüzesedtek volna meg" (Jelenések 1, 15).

Természetesen mindkét versben a férfi nem más mint maga Krisztus. Elvezette Ezékielt Isten házának ajtajához, ahol a prófétának a bámulatos látomást adta. Ez Isten népe jöv?jének képe volt, felfedve, hogy milyenné válik Krisztus teste az utolsó id?k eljöttével. Ezékiel azt írja:

"És visszatéríte engem a ház ajtajához, és ímé, víz j? vala ki a ház küszöbe alól napkelet felé, mert a ház eleje kelet felé vala, és a víz aláfoló vala a ház jobb oldala alól az oltártól délre."

"Mikor kiméne az a férfiú napkelet felé, mér?zsinórral a kezében, mére ezer singet; és átvitt engem a vizen, a víz bokáig ér vala. És mére ismét ezeret, és átvitt engem a vizen, a víz pedig térdig ér vala. És mére ismét ezeret és átvitt engem s a víz derékig ér vala."

"És mére még ezeret, s vala olyan folyó, hogy át nem meheték rajta, mert magas vala a víz, megúszni való víz, folyó, mely meg nem lábolható. És monda nékem: Láttad-é, embernek fia?"

"És a folyó mellett, mind a két partján mindenféle enivaló gyümölcs fája nevededik fel; leveleik el nem hervadnak és gyümölcsök el nem fogynak; havonként új meg új gyümölcsöt teremnek, mert vizök onnét a szenthelyb?l folyó ki; és gyümölcsük eledelre és leveleik orvosságra valók." (Ezékiel 47, 1, 3-6, 12).

Nos a víz a Bibliában majdnem mindig Isten szellemét jelképezi. Ez a látomás világosan lijelenti a Szent Szellem hatalmas kiadását az utolsó id?kben. A látomás olyan er?teljes, olyan túláradó volt, hogy Ezékiel fel sem tudta fogni. Meg sem tudta magyarázni a jelentését, amit tehetett az volt, hogy beszámolt róla. Valójában, miel?tt a látomás véget ért volna, az Úr megállt, és megkérdezte Ezékielt: "Láttad-é, embernek fia?" (47, 6).

Lényegében Isten azt kérdezte Ezékielt?l, "Felfogod annak a jelent?ségét, amit láatsz? Képes vagy megérteni a prófétikus erejét ennek a látomásnak? Látod mir?l szól ez a kiáradó víz, hogyan jelzi azt, ahogyan a dolgok be fognak végz?dni? Mondd Ezékiel, látod ebben a látomásban az Úr eljövend? dics?ségét? Tudom, hogy ez a kijelentés félelmetes és észbontó a számodra. De nem akarom, hogy elvétsd az igazi jelentését."

Amint újraolvastam ezt a részt, a Szent Szellem ugyanannál a versnél állított meg, amelynél Ezékielt. És ugyanazt a kérdést kérdezte t?lem, amelyet az ószövetségi prófétának is feltett: "David, érted azt, hogy ez egy nagyszer? prófécia, közvetlenül az Atya trónjától? Megérted, hogyan írja le az egyházat azokban az utolsó napokban? Felfogod a kiáradó folyó jelentését?"

A látomás meg kellett, hogy döbbsen Ezékielt. Jóllehet a Szentírás nem említi külön, meg vagyok gy?z?dve, hogy a próféta nem értette amit látott. Valamennyi ószövetségi próféta csak korlátozott látással rendelkezett Krisztusról. Jézus maga mondja nekünk, "Mert bizony mondom néktek, hogy sok próféta és igaz kívánta látni, a miket ti láttok,

és nem látták; és hallani, a miket ti hallotok, és nem hallották ... ti halljátok meg azért" (Máté 13, 17-18).

Figyeljete az utolsó szavakra: "Ti halljátok meg azért". Krisztus azt mondja nekünk, "Ne szalasszátok el ezt. Bizonyosodjatok meg róla, hogy felfogjátok ami ki lett jelentve nektek."

De mi is az, amit az Úr kijelent ebben a prófétikus látomásban?

A Szent Szellem eljövend? és folyton növekv? kiáradása

Íme amit Ezékiel bemutatott: Az utolsó napokban Jézus Krisztus egyháza még dics?ségesebb, még gy?zedelmesebb lesz, mint egész történelme során. Az Úr igaz teste nem fog meggyengülni és botladozni. Nem fog létszámban apadni, vagy a szellemi ereje csökkeni. Nem, az ? egyháza az er? és a dics?ség ragyogásában fog járni, és Jézus legteljesebb kinyilatkoztatását fogja élvezni, amelyet bárki is ismert eddig.

Ezékiel azt írja, "Mint a nagy tenger halai, nagy b?séggel" (Ezékiel 47, 10). Érted, hogy mir?l szól itt az ige? Arról, hogy hív?k tömege jelenik meg, akik úsznak az Úr kiáradó jelenlétében. Az ? jelenléte pedig népe között növekedni fog az utolsó napokig.

Sajnos szörny? tendenciára figyeltem fel bizonyos gyülekezetekben és keresztény csoportokban az utóbi id?ben. Ezek a csoportok Isten látomását saját csoportjukra, esetleg saját földrajzi környezetükre korlátozzák. Gyakran ilyen a hozzáállásuk:

"Mi vagyunk Isten új mozgalma. Amit ezekben az utolsó id?kben cselekszik, az itt fog kezd?dni közöttünk. Aztán kifolyik majd az ? testére. Ezért jobb, ha jössz, és csatlakozol hozzánk, mert mi rendelkezünk a kijelentéssel. Mi vagyunk a középpontja azoknak az új dolgoknak, amelyet Isten a földön cselekszik most. És t?lünk indulva hálózza be a világot."

Ez a hozzáállás nem csak a saját érdekeket szolgálja, hanem korlátozza is Istent. Valójában ez hátráltatja az ? munkáját, mint ahogy a vezet? gyülekezetekben is történt a századok folyamán. Ezek a csoportok azt a benyomást keltik, hogy egyedül ?k képviselik Isten munkáját a földön. Napjainkban pedig, tragikusan, a történelem ismétli önmagát.

Valójában egy régi hamis tanítás feltámadását látom ma. Egyszer?en szólva azt mondja, "Istennek csak egy gyülekezete egy meghatározott városban vagy térségben. Ezért csak egy szellemi vezetés lehet, amely meghatározza azt a térséget." Azok, akik támogatják ezt a szörny? tantételt, apostolokat jelölnek ki, hogy "vezessék" azt a térséget. Ismerek ilyen önjelölt apostolokat és prófétákat New York City-ben is. Azt hiszik, hogy itt egyedül nekik van hatalmuk a szellemi királyság fölött.

Van egy másik mód is, ahogyan az egyház hajlamos saját magát korlátozni manapság. Hajlik arra, hogy visszatekintsen az els? század egyházára és az els? apostolokra, mintha azoknak az ?skeresztényeknek jobb kijelentése lett volna arról, hogy milyenek kellene lennie Krisztus testének. Az ilyen csoportok arra fordítják tanulmányaikat, energiájukat és áhítatukat, hogy utánozzák vagy visszaidézzék a korai egyház módszereit.

Azonban az Úr nem szükségszer?en akarja, hogy visszatérjünk a korai egyház útjára. Az igazság az, hogy valami sokkal jobbat tervezett el népe számára ezekben az utolsó napokban. Miért térnénk vissza a csordogáló vízhez, amely jelen volt a korai egyházban, amikor nekünk ma "úszni való víz" adatott?

Pontosan ez az, amit Isten megmutat nekünk Ezékiel kiáradó vizekr?l kapott látomásában:

"Mikor kiméne az a férfiú napkelet felé, mér?zsinórral a kezében, mére ezer singet; és átvitt engem a vizen, a víz bokáig ér vala. És mére ismét ezeret, és átvitt engem a vizen, a víz pedig térdig ér vala. És mére ismét ezeret és átvitt engem s a víz derékig ér vala" (Ezékiel 47, 3-4). Ezékiel itt a Szent Szellem növekedésér?l beszél. Az utolsó napokban Isten jelenléte növekedni fog népe között.

A kiinduló forrása és alapja ennek a folyónak a Kereszt. Szó szerinti el?képét láthatjuk ennek a következ? versben: "egy a vitézek közül dárdával dőfé meg az ? oldalát, és azonnal vér és víz jöve ki abból" (János 19, 34).

Ez a kis vízmennyiség az, amelyet Ezékiel látott, amint a látomás megnyitotta el?tte. Ahogy Isten házát nézte, hogy egy erecske indul ki "a ház küszöbe alól napkelet felé ... a víz aláfolly vala a ház jobb oldala alól az oltártól délre ... a víz ott forr ki vala a jobb oldal alól." (Ezékiel 47, 1-2).

A víznek ez a növekvő forrása a Pünkösdi éke, amikor a Szent Szellem adatott a tanítványoknak. A Szellem ajándékával együtt Krisztus követi azt az ígéretet is kapták, hogy az élet folyamai fognak felfakadni bennük. És ez a folyó kiárad majd az egész világba.

"A ki hisz én bennem, a mint az írás mondotta, él a víznek folyamai ömlenek annak belsejébe. Ezt pedig mondja vala a Lélek, a melyet veendők valának az ő benne hívők ..." (János 7, 38-39).

Hadd kérdezzem meg: felfogod már? Ha az életnek ez a folyója a Szent Szellem, akkor Pünkösdi, minden dicsőségével és Isten jelenlétének megnyilvánulásával együtt csak a kiindulópontja a folyamnak. Az Isten házából kifolyó víz nagyobbá és nagyobbá nő. Kiterjed szélességben, mélységben, mennyiségben, erőben és helyreállító dicsőségben. Az egyház története bizonyítja ezt.

Pünkösdi - az utolsó idők legelején - Péter meglátta, hogy ez a víz folyik, épp ahogy az Úr megígérte. Abban az időben Péternek és a többi 120 tanítványnak csak bokáig ért ez a víz. Az elkövetkező években azonban növekedett a mennyisége.

Az egyház fennállásának első néhány évszázadában Isten embereit üldözték. Aztán, amikor Konstantin császár került hatalomra, megnyitotta a börtönök és a sóbányák kapuit, és szabadon bocsátotta valamennyi szolgásgorba vetett Istent szolgáló embert. Azon kívül a kereszténységet a birodalom hivatalos vallásának nyilvánította.

Viszont a tény az, hogy az üldöztetés éveiben növekedett a legjobban az egyház. Az volt az idő, amikor a folyó áradása növekedni kezdett. Azok a szentek nagy mértékben növekedtek Krisztus ismeretében és kinyilatkoztatásában. Élvezték a térdükig érő vizet.

Martin Luther már egy másik edény volt, aki Krisztus testét a hit egy újabb kiáradásába vitte be. A víz, amely a Reformáció idelyén folyt, Isten embereinek ágyékáig ért, amint növekedtek a Kereszttel kapcsolatos teljesebb kijelentésben, és Krisztus erejéért és dicsőségéért mélyebb ismereteket nyertek.

Az öröm jár át, ahogy azokra a napokra gondolok. Milyen csodálatosnak kellett lennie, hogy az emberek tömegei merítkeztek be, és nyertek üdvösséget hit által. Nagyszerű látványnak kellett lennie, amint szemtanúi voltak a hívők sokaságának, akik Isten iránti buzgalommal telve berontottak a katedrálisokba, hogy ledöntsék a bálványokat és faragott képeket, amelyekhez valaha imádkoztak. Most már saját maguk is megismerték Isten örömeinek és életének folyamát.

Az élet folyója magasra fog emelkedni közvetlenül az Úr visszajövele előtt

Ezt előre megmondta az Ezékielnek adott látomás. Isten csodálatos utazásra vitte a prófétát. Az Úr vett egy mérpálcát, és kimért ezer singet, körülbelül a mérföld egy harmad részét. Ezt a távolságot megtéve az Úr és Ezékiel a vízben kezdett el menni. Ezen a ponton a folyó bokáig ért.

Ezékiel így számol be "és átvitt engem a vízben" (Ezékiel 47, 3), és az Úr tovább biztatta a prófétát, mélyebben és messzebb a vízbe. Újabb ezer sing után a víz már térdéig ért, és tovább növekedett.

Látod már mi történt itt? Ezékiel a jövőbe sétált, egyenesen a mi időnkbe. A keresztények ma a vízió folyójának utolsó ezer sing-nyi szakaszában élnek. Mi a víz legutoljára mért mennyiségében vagyunk, és Ezékiel azt mondja, hogy amikor ennek az utolsó mértéknek a széléhez lépett, a víz túl mély volt számára, teljesen elborította. "...át nem mehetek rajta, mert magas vala a víz, megúszni való víz ..." (47, 5). Azt mondja nekünk tulajdonképpen, "A víz elborította a fejemet."

Csak elképzelni tudom ennek az embernek a csodálkozását, amint az Úr megkérdi tőle, "Ezékiel, mi ez a tenger, amely ennyire kiáradt? Ha ez a folyó az életre és a feltámasztó erőre szól, kik azok, akik olyan áldottak lesznek, hogy ilyen dicsőségben ússzanak?"

Lehet, hogy bőségesen megtapasztaltad Jézus jelenlétét. Lehet, hogy még most is legutóbbi kinyilatkoztatásának hatása alatt állsz. Azonban én elmondom neked, hogy még semmit sem láttál ahhoz képest, amilyen kiáradás az igazakra jön. Krisztus fel fogja nyitni szemünket, és csodálatos módon fog megjelenni közöttünk. Ki fogja jelenteni magát a számunkra, olyan mértékű életet önt ki ránk, amelyet csak el tudunk viselni anélkül, hogy megdicsőült testben lennénk.

Ésaiás próféta el?tt is felvillant ugyanaz a folyó, amelyik Ezékiel látomásában szerepel. Azonban Ésaiás még többet látott. A próféta szerint az utolsó napokban Isten népe nagyszer? védelmet élvez majd minden sátáni támadással szemben:

"Nem j? evez?s hajó és nehéz gálya rajtok át nem megy" (Ésaiás 33, 21). Ésaiás itt a szolgák által hajtott harci hajókról beszél. Az ellenség, a gonosz képét festi elénk, aki támadást próbál meg indítani mindenki ellen, aki ebben az óriási vízben úszik. Ez a kép a teljes döbbenet? is.

Sátán parancsokat üvölt csapatainak, "Húzzátok be a hajópallót! Vitorlát fel! Er?sítsétek meg az árbocot!" azonban semmi sem m?ködik. ? és démonikus csapata még csak a vitorlát sem tudják kibontani, hogy harci hajójuk elinduljon. Ugyanakkor minden evez?s rabszolga végs? megdöbbenésben ül.

Isten kristálytisztává teszi a számunkra ezekben a versekben: él? vizei érinthetetlenek Sátán számára. Amint a zsoltáros is kijelenti, "Szégyen, gyalázat érje azokat, akik lelketet keresik: vettessenek hátra és piruljanak akik vesztetemet koholják... az Úrnak anyaga verdesse ?ket." (Zsoltárok 35, 4-6)

Eljön az id?, amikor példa nélküli számban fognak feltámadni a szellemi halálból

"Él minden, ahova e folyó bement." (Ezékiel 47, 9)

Amikor Ezékiel visszatért a folyópartra, ámulatba esett. Ahogy visszanézett, sok-sok fát látott a folyó mindkét partján. Ezek a fák életüket a folyóvízb?l merítették. Olyan leveleket hajtottak, amelyek sohasem hervadtek el, és gyümölcsaik csodálatos gyógyulást hoztak. Élet sarjadt mindenütt ezek között a toronymagas, gyümölcssterm? fák között.

Igen, Istennek ez a folyója életet fog hozni bármerre megy. Azonban ezekben az utolsó napokban a halál hasonló kiáradását is látni fogjuk:

- Az AIDS a pusztulás tengerévé vált a mi id?nkben, egy modern Holt-tengerré. Tömegek halnak meg ebben a szörny? betegségben.
- A szeretet szintén sokakban meg fog halni. Jézus szerint, "A szeretet sokakban meghidegül" (Máté 24, 12).
- Pál hozzáteszi, hogy csúfolódók jönnek, akik kigúnyolják Krisztus visszatérésének üzenetét. Megölik más szentek Krisztus megjelenésébe vetett reménységét. Gúnyolódásuk eredménye a közerkölcs halála, és a b?n elterjedése lesz.
- Hamis próféták a halál tanítását fogják hirdetni. "Gonosz emberek pedig és az ámítók nevednek rosszaságban, eltévelyítvén és eltévelyedvén" (2 Timótheus 3, 13). Már most is, szellemi halál terjed az Istent?l elszakadt egyházon keresztül.

Azonban mindezen halál és romlás közepette, amit megtörténni látunk, hallom az Úr próféciját mennydörögni lelkemben: "Folyóm növekedni fog, és minden élni fog amerre folyik."

Néhány évvel ezel?ttig Kínában olyannak t?nt az egyház, mint amelyik elveszhet. Az ellenség a föld alá kényszerítette a hív?ket, és évekig egyetlen szót sem lehetett hallani abból az országból Isten munkájáról. A nyugati keresztényeknek fogalmuk sem volt, vajon az egyház Kínában egyáltalán fennmaradt-e.

Hála Istennek, a folyót nem lehetett megállítani. Egész id? alatt emelkedett, amíg mi nyugatiak kínai testvéreink sorsán aggódtunk. Ma már tudjuk, hogy hív?k milliói úsznak Isten életet adó folyójában. Ahogyan az Úr kijelentette, "Mindén élni fog, amerre a folyóm megy".

Ez a folyó hullámhegyekkel vonul át Kelet-Európán. Csak tizenöt évvel ezel?tt, ki tudta volna még csak elképzelni is, hogy szabadon folyhat Románián, Lengyelországon, Magyarországon, Kelet-Németországon, Csehországon, vagy akár Ororszországon keresztül? A Krisztusi élet kihajtott mindezen nemzetekben, és másokban is világszerte.

A 2001. Szeptember 11-ei terrorista támadás után sok new yorki úgy döntött, hogy kiköltözik a városból. Azonban a Szent Szellem a folyóvíz mély kútját ásta meg itt, és a folyó egyre magasabbra és magasabbra emelkedik. Jézus megmutatja szentségét ennek a hatalmas városnak az egyik szélét?l a másikig.

A színházi negyed nem tudja Isten folyóját a területén kívül tartani. A Wall Street nem tudja visszatartani az

emelked? áradatot. A széls?séges homoszexuálisok nem tudják kívül tartanit Greenwich Village-en. Az abortuszpártiak nem tudják megakadályozni, hogy az összezavarodott terhes n?k szíven átfolyon. A Városháza nem tudja lelassítani az emelkedését. A rabbik és mullahok nem tudják zsinagógáikon és templomaikon kívül tartani a folyót. A folyó emelkedik, emelkedik, és minden életre kel, amerre folyik.

Hadd kérdezzem meg: mi van a te otthonoddal? Z?rzavar fészkelte be magát a családotdba? Nézed a halál tombolását a szeretteid között? Minden reménytelennek látszik a számodra? Kapaszkodja bele ebbe az ígéletbe áldott Urunktól: "Él minden, ahova e folyó bement."

Nem tudom, hogyan fogja az Úr mindezt véghezvinni, de ha ? ezt mondja, akkor a folyó emelkedni fog és életet hoz mindenkinek, akihez hozzáér, én hiszek neki. Végül is, Isten egyik napról a másikra eltörölte a kommunizmust - a világ legerjedtebb mozgalmát a múlt században - Oroszországban, Kelet-Európában és Kelet-Németországban. Ezt ne tudná megtenni? Mindezen gyógyulások és megújulások közepette is lesz aki kimarad.

Mindazok, akik kimaradnak ebb?l a csodálatos megújító folyóból, azok "sónak lesznek átadva". "Mocsarai és tócsái pedig nem gyógyulnak meg, só helyei lesznek" (Ezékiel 47, 11).

Ezékiel lápos területeket ír le, amelyek sárral és pocsolyákkal vannak tele. Amint a folyó átfolyik ezeken a mocsarakon, azok nem gyógyulnak meg. Végül a folyó teljesen elkerüli ?ket, annyira szárazon hagyva, hogy sóvá száradnak ki.

Az Ószövetségben a só a lázadás és a terméketlenség jelképe. A sómocsarak, amelyeket Ezékiel itt leír Istennek azokat az embereit jelképezik, akiknek mély érzéseik vannak, de nem változnak meg. Az ilyen emberek lehet, hogy sírnak a b?n és a halál miatt. Azonban nem engedelmessé válnak Isten Igéjének, hogy keressék az ? életét. Lehet, hogy ígéreteket tesznek és elhatározzák magukat, de nem viszik azokat végbe. Ézsaiás ismétli ezt, amikor azt írja, "És a hitetlenek olyanok, mint egy háborgó tenger, amely nem nyughatik, és amelynek vize iszapot és sárt hány ki" (Ézsaiás 57, 20).

Félreértés ne essen: ezek az emberek nyíltan vallják, hogy keresztények, és elárasztja ?ket az isteni helyreállítás. A Szent Szellem megvizsgálta lelkük mélységeit, megnyerte ?ket. Azonban ?k változatlanok maradtak. Az élet folyójában álltak, de nem engedték meg Istennek, hogy megérintse legbelső énjüket.

Ennek eredményeként Jézus élete nem tör föl bel?lük. Ehelyett szennyes pletykák, kétszín? hízelgések, hazugságok és hamisságok folynak belsejükb?l. Az ilyenek nem életet adó emberek. Ellenkez?leg, körülöttük mindent a viszály és a keser?ség jár át. Önsajnálásban fetrengenek. Állandóan panaszkodnak és megkérd?jelezik Isten munkáját másokban. Életet hirdetnek, de sárba süllyednek. Szellemileg hamisak, halált szórva szét maguk körül.

Péter szavaival élve, "víztelen kút?kké" válnak (2 Péter 2, 17), és Ezékiel szerint a halálnak a mondata jutott nekik: "só helyei lesznek". Ez a terméketlenség átka, gyümölcstelen életbe süllyesztve ?ket, teljesen használhatatlanul. Mégis szilárdan kitartanak lázadásukban, tele romboló erej? kevélységgel.

Tragikusan, Isten eltereli az élet folyóját, hogy körülöttük folyjon. Végül megvakulnak, érzéketlenné válva a veszélyre, amelybe magukat sodorták, és ahogy a Szent Szellem visszavonul t?lük, ottmaradnak megcsalva, "Békesség, békesség", sírnak, ahogy minden romba d?l körülöttük.

Ezékiel hitetlenked? kellett, hogy legyen, amikor szemtanúja volt a halál ezen bugyrainak. Azt látta, hogy élet sarjad minden oldalon, amerre a folyó elhalad, de ezek a halálbugyrok terméketlenek, fehérek és kiszáradtak maradtak.

Megkérdézem t?led, hogyan tud Krisztus akár csak egy követ?je is ilyen körülmények közé kerülni? Hogyan válhat egyetlen szolgáló is ennyire üressé, szárazzá, és az életet adó vízt?l ilyen elválasztottá lenni? Péter kifejti:

"A test után járnak. Önhittek, öntörvény?ek. Visszautasítanak minden Isten által rendelt tekintélyt, és gonoszokat mondanak olyan dolgokra, amelyekr?l semmit sem tudnak. Világi dolgokba keverednek, amelyek úrrá lesznek rajtuk, és elfordulnak azoktól a szent parancsolatoktól, amelyeket egyszer megkaptak" (lásd 2 Péter 2, 10-21).

Nekem az a legszomorúbb ebben a tragédiában, hogy ezeknek a száraz kutaknak a legtöbbje egyszer az él? víz

forrása volt. Egy időben az életük gyógyulást és áldást árasztott. Most azonban keserőséget, utálatot és halált okádnak.

Kedves szent, sürgetlek téged: ha konok keserőség ejtett csapdába, míg a folyó körülötted folyik, ne engedd, hogy így menjen tovább! Engedd inkább, hogy Isten él? vízzel töltsen meg bennsőt. Nem veszed észre, de Urunk kinyilatkoztatásának folyója megy a maga útján, és nem fog megállni egy testi igényt kielégíteni sem.

Szóval felfogod az Ezékielnek adott látomás fontosságát? Az Ószövetség prófétái nem látták ezt, de Szent szelleme által Isten szemetet adott nekünk, hogy szemlélhessük túláradó nagyságát. Halljátok hát: az élet folyója közelít!

Dicsőség az ? szent nevének!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/2095/>